

Siniša Bjeković, Zaštitnik ljudskih prava i sloboda Crne Gore

Na ovoj zemlji koja zna da iznjedri junake i heroje. Kako reče moj profesor, pokojni Slavko Lukić, imali smo dosta ratničke hrabrosti i nikad je nije hvalilo na ovoj zemlji. Ali građanske hrabrosti nismo imali.

Danas kada se poklanjamo sjenima onih koji su životom platili svoje ime i prezime, a bili satkani od krvi i od mesa kao i svi mi, koji su ovdje došli da pronađu svoj mir, kutak, sigurnost i slobode, a dočekali to što su dočekali. Ne mogu vam pričati o ljudskim pravima. Onih koji više nema imali su pravo na život, imali su pravo da budu sa svojom porodicom, imali su pravo da se sklone od mučenja i svih drugih oblika proganjanja, imali su pravo da vole, da se obrazuju, imali su pravo da budu jednaki sa ostalima. A nisu. Ovaj spomenik o kojem se toliko priča neće biti samo spomenik žrtvama. Biće to spomenik jednom vremenu uspavanoj svijesti i savijesti.

Ovo će biti spomenik da se ne zaboravi, jer kako reče jedan moj prijatelj, sjećanje zna da izblijedi, ali kamen će nositi ono što treba da nosi za sobom - svu težinu trenutka u kome su se ove stvari dešavale.

Nažalost i danas, kao da smo zaboravili sve ovo vrijeme iza nas, nekako nas bace u to vrijeme i priče i govori i razlozi koji su odavno prestali da postoje. Ne smije se to dozvoliti upravo zbog ovih ljudi zbog kojih smo se danas okupili, zbog onih kojih više nema.

A nema nikoga ovdje danas da nije imao druga, brata, kuma, komšiju iz reda muslimansko bošnjačkog naroda. I možda treba samo podsjetiti kako bi srce zaigralo kad ga vidi, a kako bi stalo da mu nešto bude. E to je ono što nam, čini mi se, hvali ovih dana u Crnoj Gori, da malo stegnemo i jačamo tu društvenu koheziju i da zločin nazovemo zločinom, da žrtvu nazovemo žrtvom, a ne da zamjenimo tezu.

Ja želim prije svega da se ovo više nikad nikome ne desi. Želim da noseći pijetet, nosite i ponos, jer ti ljudi koji su došli ovdje, došli su na ovu zemlju da nađu svoj mir jer su vjerovali ovoj zemlji. Ja vam zbog toga želim da vam se pokoljenja, koliko je to moguće, da napreduju, ali da ne zaborave i oni kao što mi nećemo zaboraviti ni ove trenutke, ni one trenutke tada.

U ime Institucije zaštitnika ljudskih prava i sloboda ono što vam mogu obećati, bar dok sam tu, nećemo zaboraviti, bit ćemo uvijek tu, bit ćemo da damo, rekao bih, i novi podstrek, ne samo da se ne zaboravi, nego i da se ne ponovi. Hvala.